

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος τῶν μοναζουσῶν, κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος ,αʹϣκ(1920).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ

Μικραγιαννανίτου

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων

αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠδὴ 4 Πα ρ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε
ει σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο
ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε
κε κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

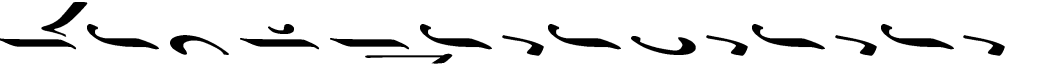
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

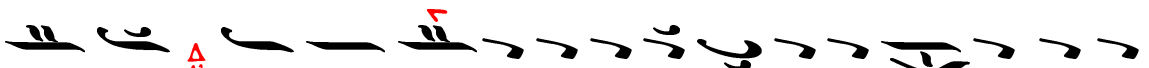
οι κρι ται αυ των

A
κου σονται τα ρηματα μου οτι η δυν

θησαν ωσει παχος γης ερραγη επι της γης

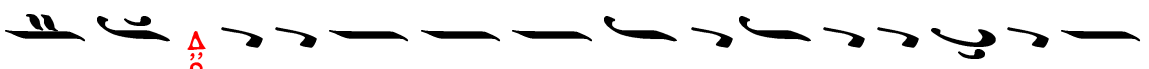

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρατον Ααδην

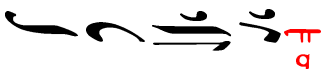
O
τι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ

μοι μου επι σοι οι ηλπισα μη αντανελης την ψυ

χην μου

Φ
υλαξον με απο παγιιδος ης συνεστησαν

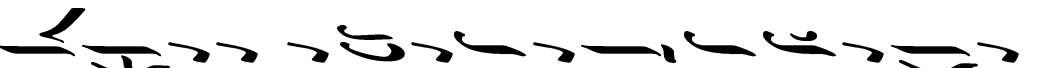

το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

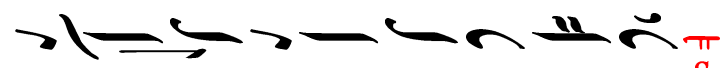

α νομιαν

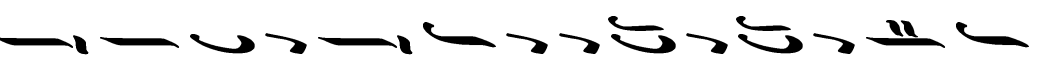
Π
εσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

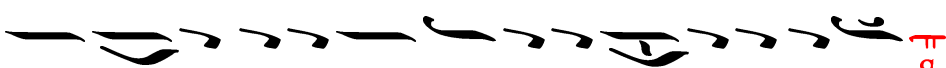

λοι καταμονας ειμι εγω εως αν παρελ

θω

Φ
ωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προ Κυ υριον εδεηθην

E
κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευμα μου ^π₉

και συ εγνωστας τριβους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυτη η ε πορευ ο μην ^Δ₂ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ₂ συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θην σφο δρα ^π₉

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ₂ ο ο

τι εκραται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^Δ₂ του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^π₉

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι ^{π 9}

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^{π 9} Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου ^{π 9}

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα ^{Δ 2} εις
την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^{π 9}

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ
Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ὡ τοῦ παραδόξου. Ἦχος ᾠ Πα ρ ^{π 9}

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, ^{Δ 2} τίς
ὑποστήσεται; ^{Δ 2} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν ^{Δ 2}

Ω τς πα ρα δο ξς θαν μα τος ^{Δ 2} εν ε σχα τοις και
ροις ως περ λυχ νος παμ φω τος ^{π 9} Νε κτα ρι ος ο σο φος τω
κο σμω ε ε λα αμ ψε ^{π 9} και ην γα σε τοις πι στοις ^{Δ 2} Ευ α
γγε λι ς το φω ως το υ περ λαμπρον ^{π 9} εν λο γω θε ο
πρε πει ^{Δ 2} και πο λι τει α Α με εμ πτω και κρειτ το νι ^{π 9}
ο θεν τη τς Πα ρα κλη η η τς ^{Δ 2} δω ρε α δε δο ξα

σται και πα ρε χει α πα αυ στωσ τοις αι τς σι τα
ι α α μα α τα

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ ρι ον

Β α βαι της σης προ μη θει ει ας Χρι στε συ γαρ ως
υ πε ε σχθ αυ μα στωσ ε δο ξασας Νε κτα ρι ον τον σο

φον ως φι λον γνη η σι ι ον θαυ μα των τη δω ρε α

τον σε δο ξα σαν τα βι ι ε λα μ προ τη τι δει κνυ ων

πα σι σα φως της προς σε Σω τε ρ α γα α πης την δυ να

μιν ο θεν ταις αυ τς προ σβει ει ει αις των πται σμα των α

φε σιν και ει ρη νην τε λει ει αν η μιν δι δω

Υ πε ρα α γα α θε

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Σ η με ρον λα μ προς ευ φραι νο νται τη κοι νη σθ

 μνη η μη ^Δ₂ των πι στων οι συλ λο γοι ^π₉ Νε κτα ρι ε ι ε

 ρε υ μνο λο γῶ ὄν τε ες σε ^π₉ χο ρευ ει δε μυ στι κως ^Δ₂

 η τῶ Χρι στῶ Εκ κλη σι ι α τη δο ξη σῶ ^π₉ ε δραι ω

 μα αρ ρα γες ^Δ₂ εν ταις ε σχα ταις η με ε ραις ευ ρῶ σα

 σε ^π₉ ε ξαι ρε τως δε η νη η η σος ^Δ₂ της Αι γι νης

 γαν νυ ται ^π₉ ωσ περ ολ βον πλῶ τῶ ὄ σα ^Δ₂ τα μυ ρι πνο

 α ὄ λει ει ψα α να ^π₉

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι - ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ₂ ^π₉ εκ πα σω

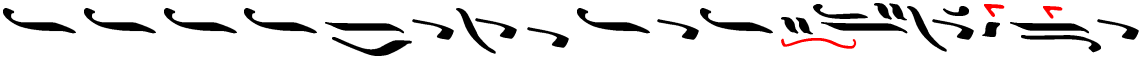
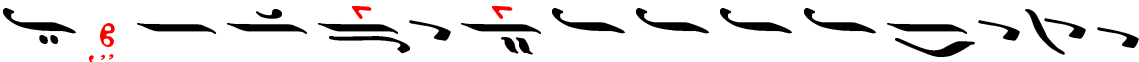
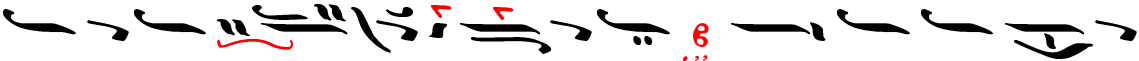

 ων των α νο μι ω ω ων αυ του ^Δ₂
Π ^{Δι} οι οι οις ευ φη μι ω ω ων στε ε εμ

 μα α α α σιν ^ε₃ α να δη η σω ω ω με εν

 το ο ον Ι ι ι ε ρα αρ χην ^Δ₂ τον αρ τι φα νω

 ω ωως α να λα α αμ ψα α α ντα ^{Νη}₃ και την Εκ κλη

 σι ι α α αν φαι δρυ υ να α α α ντα ^{Δι}₂ ταις της ευ

 σε βει ας λά α αμπη δο ο σι ^Δ το νε ε ε ε

 ον των Ορ θο δο ο ξων εγ καλλω ω ω πι ι ι ι

 σμα ^θ τον πα α α α λαι Αρ χι ε ρε ε ων

 τον ο μο ο ο ζη η η η λον ^θ τη γαρ αυ τω ων

 πο ο λι τει ει α ^Δ νθ νε χως στοι οι χη

 η η η η σας ^θ ε δο ξα α σθη η πα α ρα Χρι ι

 στθ ^Δ τθ πα α σι πα ρε ε ε χο ο ο

 ο ντος ^{Δι} δι αυ τθ ^θ το με γα ε ε ε

 λε ε ε ε ος ^Δ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν ^Δ

 παν τε ες οι λα α οι ^Δ

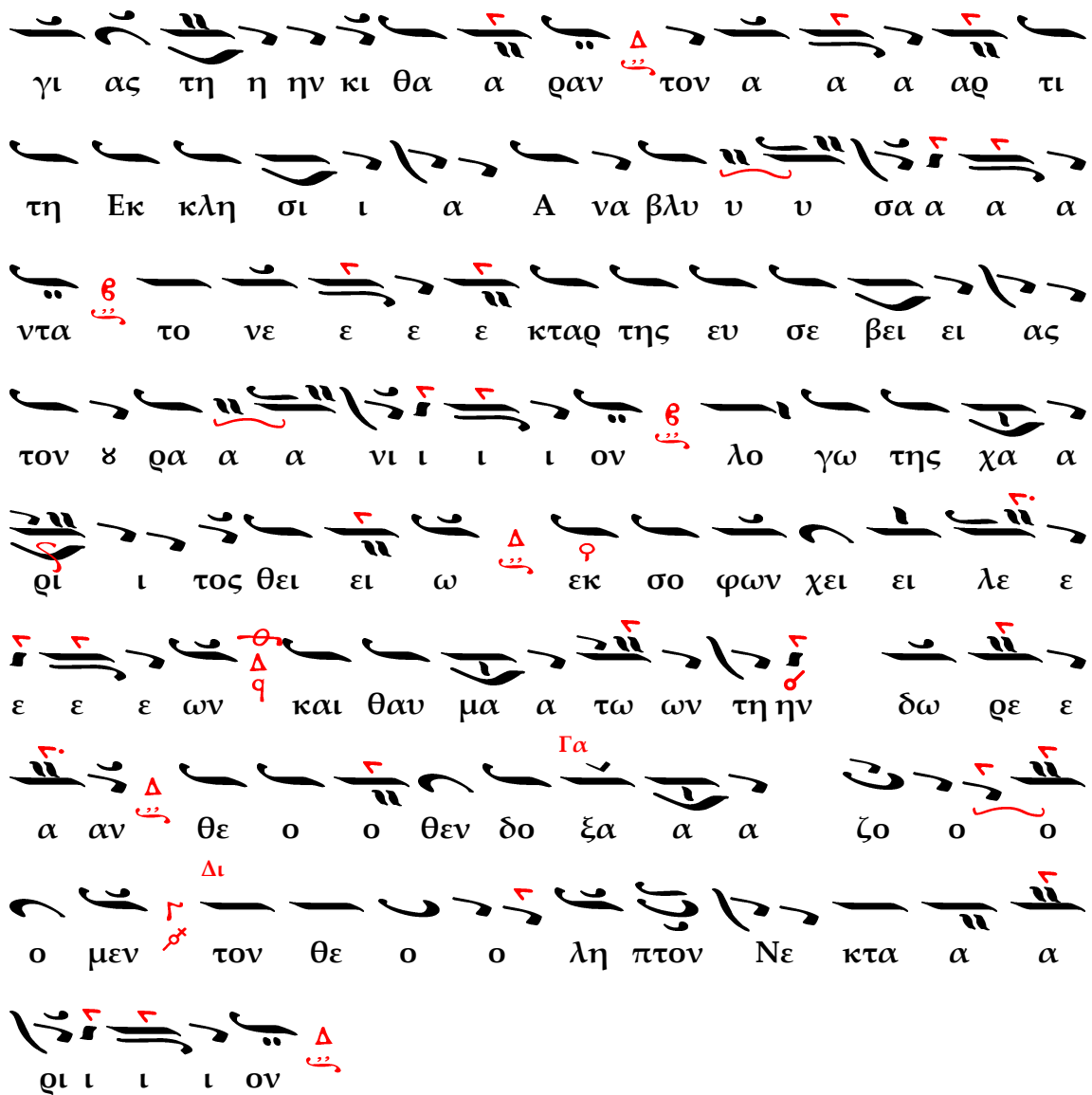
Π ^{Δι} οι οι οι οισ με λω δι κοι οι οι οισ α α α

 σμα α α α σιν ^θ ε παι νε ε σω ω ω με εν

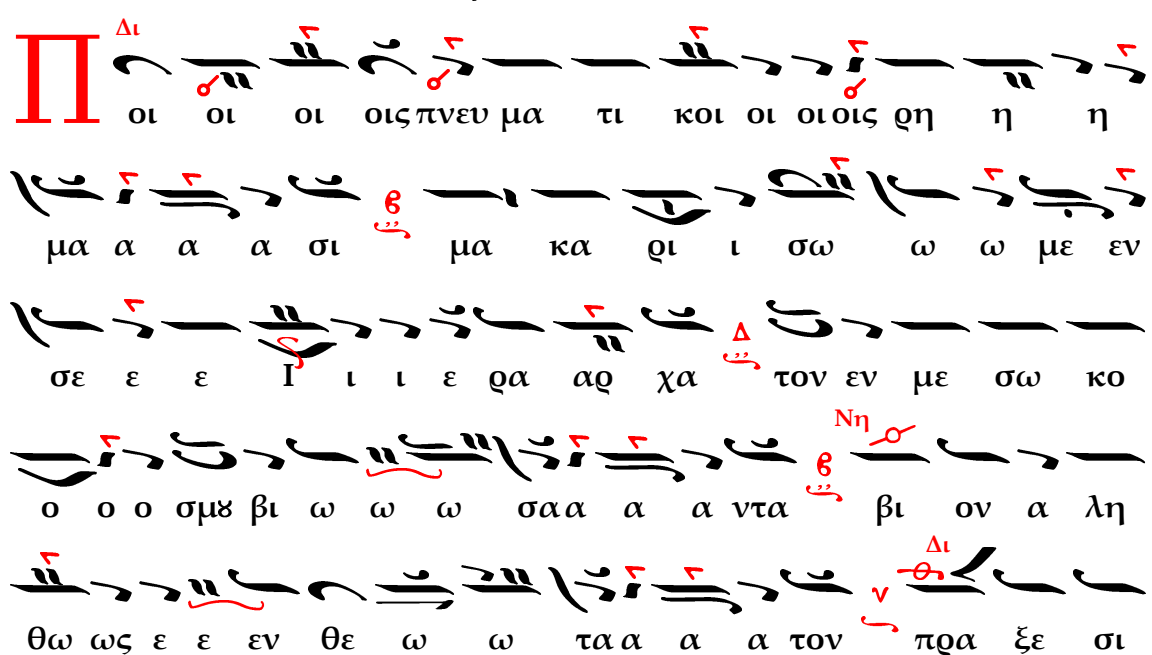
 το ο ον ^Δ Ι ι ι ε ρα αρ χην ^θ τθ Θε ^θ τον θει

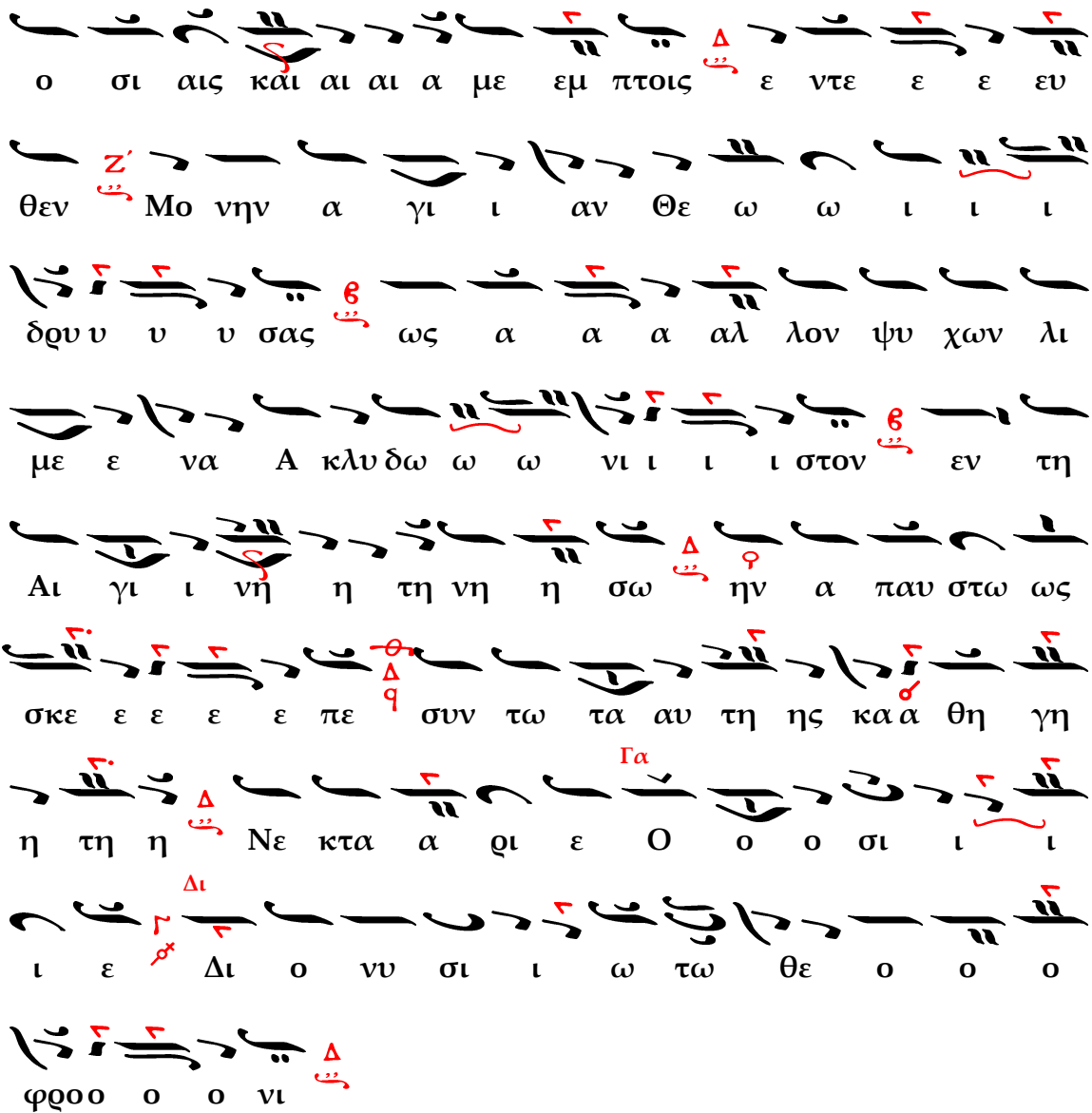
 ει ει ει ον θε ρα α α πο ο ο ο ντα ^{Νη} ^θ και τω α ρε

 τω ων το ο ο κει μη η λι ι ι ι ον ^{Δι} ^θ θε ο λο

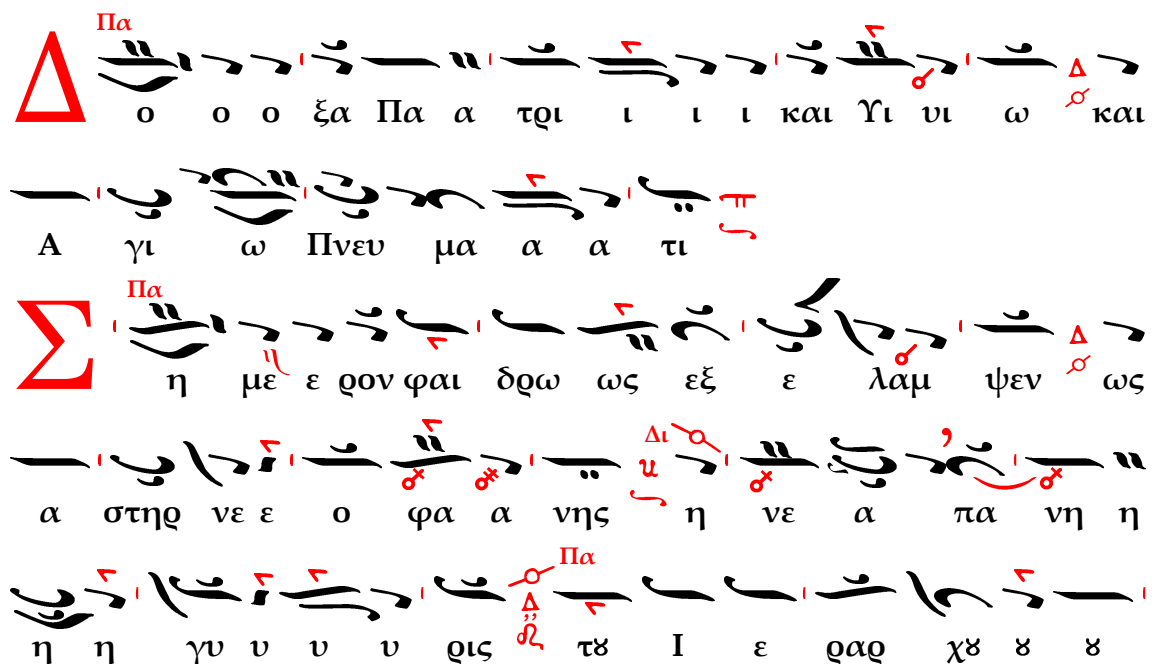
Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ
ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
με νειεις το ο ον αι ω ω να

Δόξα. Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

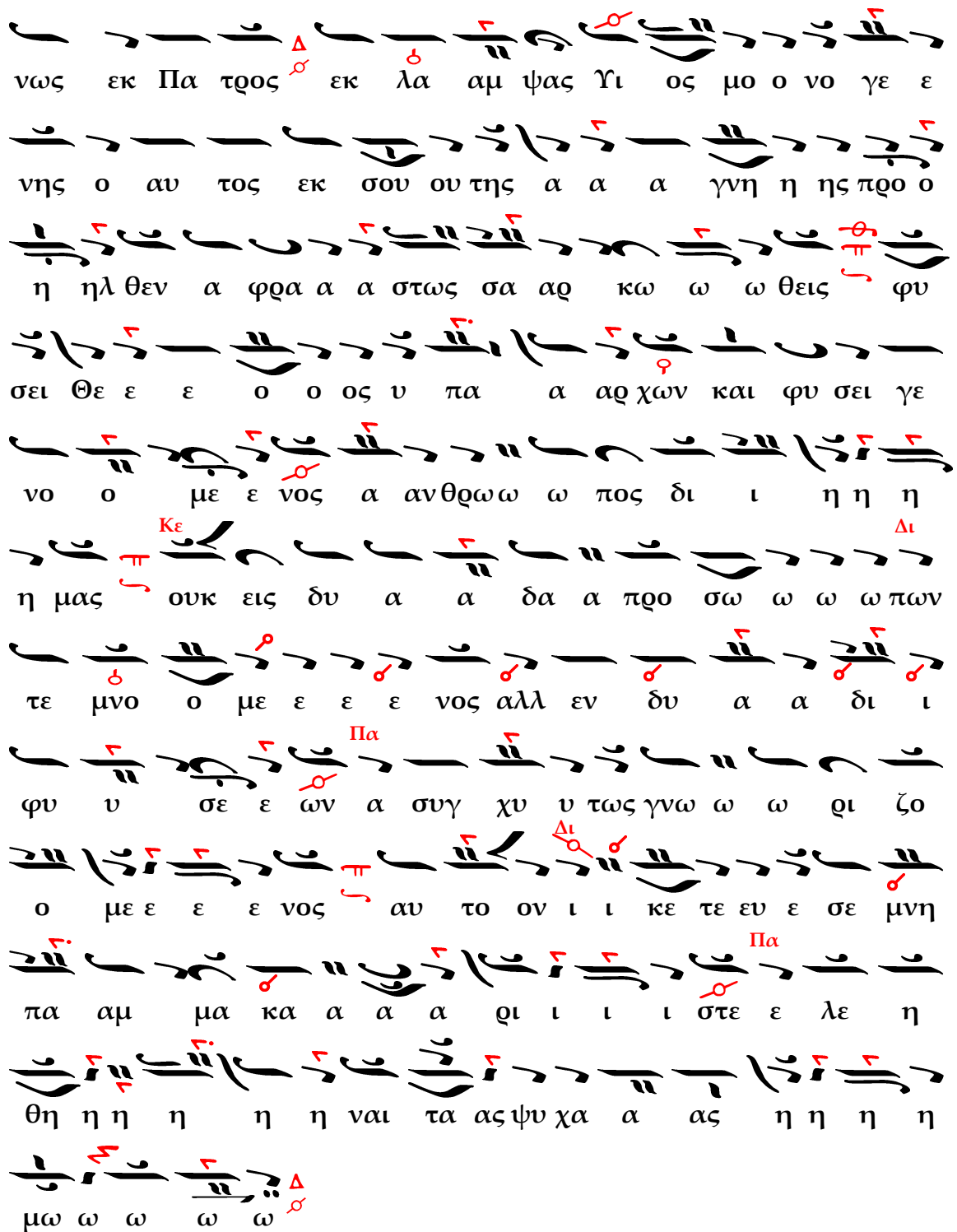
Νε ε εκταα ρι ι ι 8 την Εκ κλη σι ι αν κα
 τα α λαμ πυ υ ν8 8 8 8 σα δευ τε ε
 8ν των ορ θο δο ο ξω ωων τα α πλη η η θη
 εν φω νη α γαλ λι α α α α σε ε ε ε
 ως τ8 8 τω ε εκ βο η η σωω ω ω μεν
 χαι αι αι ροις ο των πα α λαι αι αι αι α α γι
 ι ι ων χα ρα κτη ρι σαας την ζω ω ην εν
 η με ε ραις πο νη η ραις εν αις και των πολ
 λων α γα πη η η ε ε ψυ υ υ γη ως
 ε φη ο ο Σω ω τηρ χαι αι αι αι αι ροις
 ο τη παι δει ει α την α ρε ε ε τη η ην συ υ
 να α α ψας και τω λο γω της σο φι ι
 ι ι α α α ας σ8 των πι στω ωων τα ας ψυ
 χας φαι δρυ υ υ νας χαι αι αι αι αι αι
 ροις Αρ χι ε ρε ε ωων κα λλο ο νη η η η
 η η η η η η της Αι γι ι νη η ης

προο στα α α της και της οι κει ει ει ας Μο ο
 νης αν τι λη πτωωρ θερ μο ο ο ο τα α α
 α τος δι ο παμ μα α καρ Νε ε κτα α
 ρι ι ε τω της θει ει ας με ε ε γα α α
 λω ω συ υ υ νης θρο νω πα ρι στα α α α
 με ε ε ε νος α πα αυστως ι κε ε ε ε ε
 τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ
 περ των πι ι στει ει ει τε ε λθ θ εν των την α
 ει σε ε βα αστον μνη η η η μνη η ην σθ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τθ θ θς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Τ ις μη μα καρ σει σε Πα να γι α α α Πα α
 ρθε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο
 ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα καρος Ι η σς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μν μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κύριον
πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ἐν αὐλαῖς οἱ οἱ κ

Θεοῦ ἡμῶν

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κύριον
πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ εὐλογεῖτε εὐ τον Κύριον

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κύριον
πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

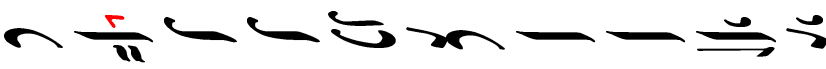
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

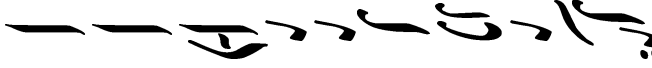
Ἦχος Δι - θ

Κύριος εἰσακτάται ἐν τῷ
κεκράγει εἶναι μετὰ προσαν τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

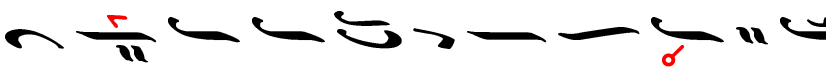

ει σα κῶσον της προσευχη ἡς μὲ

K
υ υ ρι ος ει σα κῶ σε ται μὲ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

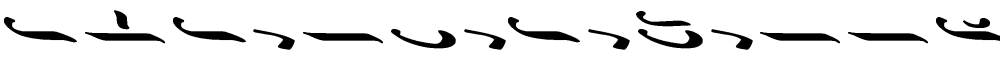

σα ας με

K
υ υ ρι ος ει σα κῶ σε ται αι μὲ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

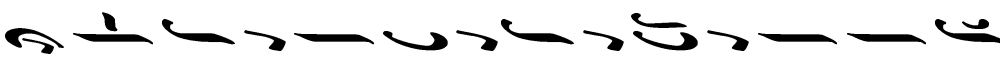
ᾠχος 4 Πα ρ

T
ο ε λε ος σῶ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ἡς μὲ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

T
ο ε λε ος σῶ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ἡς μὲ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά

ο τι συ υ μετ ε μ ε ε ι
Τ ο ε λε ος σ ε Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ραστης ζω η ης μ ε ε

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με
και εν τη δυ να μει σε κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τε στο μα τος μ ε

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με
και εν τη δυ να μει σε κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μ ε

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με
και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος Δι θ.

Η βο η θει α α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ι
⋈ τ⋈ ποι η σαντος τον ⋈ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη ο θεν η ξει

η βο η θει α μὲ

Η βο η θει α α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ι
⋈ τ⋈ ποι η σαντος τον ⋈ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυ λα ξει

την ψυ χην σ⋈ ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ⋈ τ⋈
ποι η σαντος τον ⋈ ρα νο ον και τη ην γη η
ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος Γα φ

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μ⋈ ει το ε λε
 ο ος σ⋈ Γα προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα}
 Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μδ ο Θε
^{Νη}
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ
^Μ
 τρω σαι αι με ^{Γα}
^{Νη}
Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μδ ει ^Δ το ε λε
^{Γα}
 ο ος σδ προ φθα α σει με ^Γ
 Στίχος β'. ^{Γα}
^{Νη}
 Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Γα}
 α νο μι αν ^Δ και εξ αν δρων αι μα των σω σον
^Γ
 με ^Γ
^{Γα}
Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μδ ει ^Δ το ε λε ο
^{Νη}
^Γ
 ος σδ προ φθα σει με ε ε ε ^Γ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή). [η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· ιε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ

ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(87-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(8' 14, Παροιμ. ι' 31)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷ· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην

ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἄρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστιν παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ

ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων

ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος $\frac{\text{Πα}}{\text{ϩ}}$

Ε^{Πα} υ φραι ν8 εν Κυ ρι ι ι ω^Π₉ η Ορ θο δοξος Εκ
κλη η σι ι ι α^Π₉ α γαλ λ8 και χο ρευ ε²² η
Νυμ φη Η ε κλε ε κτη²² τ8 ου ρα νι ι 8 Βα^{Πα}

α σι λε ε ε ε ως ^{π 9} ι δὲ γάρ ἐν τῇ καθ ἡ μα α
 α ^Μ ας γε νε ε α ^{Πα} α α λη θης τὸ Χρι στὸ Ι ε
 ρα α αρ χη ης ²² Νε κτα ρι ος ο Ο σι ι ος ^{π 9} τα πα
 λαιοι θε ο θεν δε ε δο ογ με ε να ²² ε τι α παξ ε
 πι σφρα γι ι ι ζει ^{π 9} και δι α πρυ σι ως κη η
 ρυ υ υτ τει ει ²² τη δο ξη Η ε δο ξα α σθη πα
 ρα τὸ μο ο ο νὲ ς Θε ε ε ς ^{π 9} ο ο θεν
 στυ λον και ε δραι ω ω μα ^{π 9} τὸ τον κε κτη η με ε ε
 νη ^{π 9} και των θαν μα των αυ τὸ την χα ρι ιν ο ο ρω ω
 σα ²² τω Νυμ φι ω σὸ βο η σο ον ²² Κυ ρι ι ε
 δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π 9}

Ἦχος Δι-θ

Τ^{Δι} ις μη σκι ἰο τη η σει τι ις μη χο ρε ευ σει τω
 πνε ε ευ μα τι ²² ε πι τη νε α πα νη η γυ
 υ ρει ²² τὸ Ι ε ραρ χὲ ς νε ε ε κτα α
 ρι ι ι ς ⁶ πα σα γαρ ψυ χη η α γα α αλ

λε ε ε ε ται ο ρω σα τς τον δε ε ε δο ο ο

 ξα σμε ε νον και των Α γι ων ι ι ι σο

 στα α α σι ι ι ι ον και εν θα αυ μα α σι πε

 ρι ι ι φα α α νη ο ο ο θεν της ζω ης αυ

 τς την λαμ προ ο ο τη τα μα κα ρι ι ζο

 ον τες βο η η η σω ω ω μεν Ι η σης Χριστος

 χθες και ση η με ε ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ον ο αυ το ο ος και αι εις τς αι ω ω ω ω

 νας

Ἦχος Γα ϕ

Πα α βι τι ι κην α να λα βο ον τε ες ρη

 η σι ιν τω ι ε ρο μυ στη Νε ε εκτα α

 ρι ι ι ω προσ φο ο ρως βο η η η σω με εν λε ε

 ε γο ο ο ντε ες μα κα ρι ο ος ει και κα

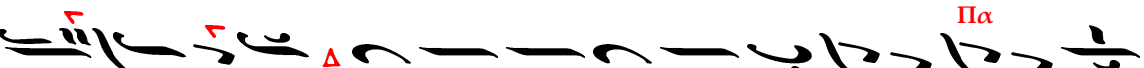
 λω ω ω ως σοι οι ε ε ε σται παμ μα κα

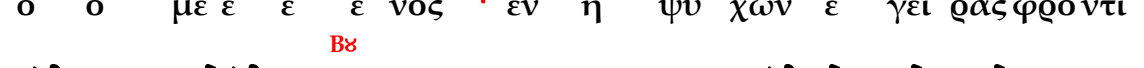
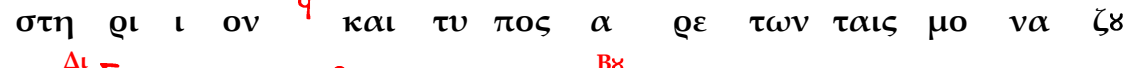
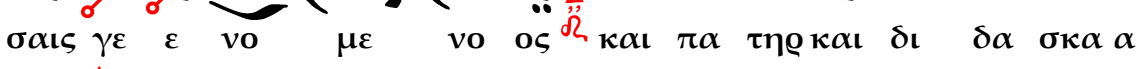
 α α ρι ι στε Πα α α τε ερ συ γαρ σω φρο

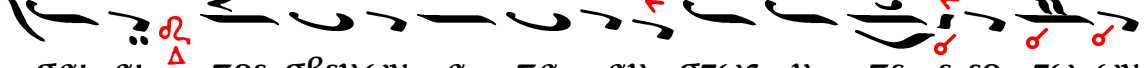
ο νως και α με εμπτως πο λι τευ σα α α με νος
 ου ρα νο ο οφρωνεν βι ι ι ι ω ω Ω ω ω
 φθης και Ι ε ρα αρ χης ο σι ι ο ος και α κα κο
 ος και ι ε ρο προ πως τα προς τον Θε ον τε
 λε ε ε ε σας σο φως δι η κο νηη σας την Εκ κλη
 σια αν τς Χρι ι ι ι στς και εν θαν μασιν
 α ξι ως δο ξα α α σθεις τς εν α ναγ και αι αι
 αις προ ο φθα α α νεις και πα ρε ε ε χεις ε νι
 ι ι ι ι ε κα στωω τα προς σω τη ρι ι ι ι αν
 αι αι τη η η η η η μα α τα

Ἦχος Πα ρ

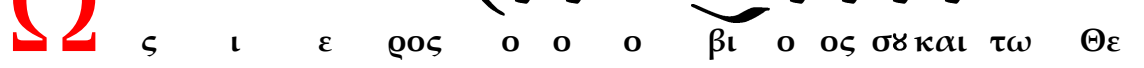
T ο λο γω της χα ρι τος δι ι α προ ε ε
 ψας Ευ α γγε λι σ της ει ρη η νης ερ γα
 της δο κιμος ωφθης Πα τερ Νε κτα α α ρι ι ι
 ι ε και στο μα θει ει ει ει ο ον προ φη η η
 τι ι ι ι κως και της κο σμι κης α πο στα ας

 συ υ υγ χυ σε ε ως ^ⲉⲗⲁ δι η συ χι ας θε ω η

 νω ω ω θης ^ⲁⲓⲛ εν τη νη σω Αι γι νης γε νο

 ο ο με ε ε ε νος ^ⲛⲉν η ψυ χων ε γει ρας φροντι

 στη ρι ι ον ^ⲛⲉν και τυ πος α ρε των ταις μο να ζ

 σαις γε ε νο με νο ος ^ⲁⲓⲛ και πα τηρ και δι δα σκα α

 λος των ο σι οις πρε πο ο ντα ^ⲁⲓⲛ υ υ πνον κε ε κοι μη

 σαι αι ^ⲁⲓⲛ πρε σβευων α πα αυ στως υ πε ε ερ τω ων

 ψυ υ χων η μω ων ^ⲉⲗⲁ

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ω ^ⲛⲉ ς ι ε ρος ο ο ο βι ο ος σκα και τω θε

 ω ευ α ρε ε στος ^ⲁⲓⲛ θε ο φο ρε Νε κτα α

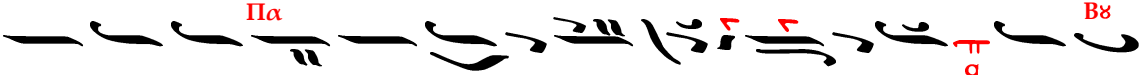
 α ρι ι ι ι ε ^ⲛⲉν ως ξε να σκα τα α α θαυ μα α τα

 Α καθ ε κα στην τε ε λεις ^ⲁⲓⲛ τη δε δο με ε ε

 νη η σοι χα α ρι ι ι τι ^ⲛⲉν τις ον μη θα α αυ

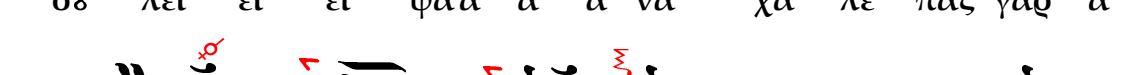
 μα ση η σε ^ⲉⲗⲁ τον ον τως α ξι ο θα α αυ

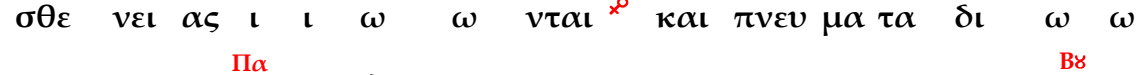
 μα α α α στον ^ⲛⲉν η τις μη δο ξα ση η σε τον πα

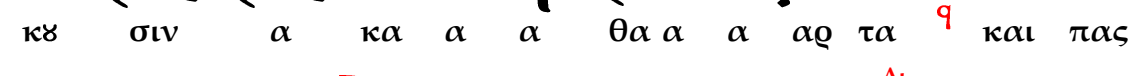

 ρα Θε 8 8 8 δο ο ξα σθεε ε ε ντα ^{Πα} ^{Β8} πη γη

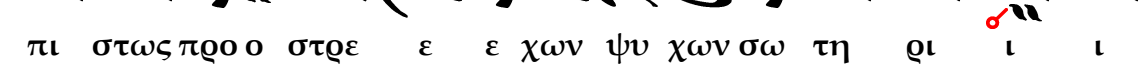

 γαρ ι α μα τω ων ω φθη σα αν ^{Δι} ^{Πα} τα θει ει α

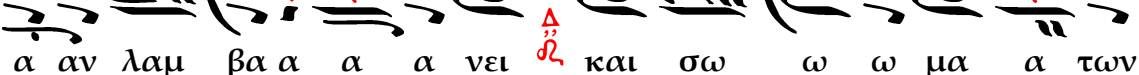

 σ8 λει ει ει ψαα α α να ^{Β8} ^{Πα} χα λε πας γαρ α

 σθε νει ας ι ι ω ω νται ^{Δι} και πνευ μα τα δι ω ω

 κ8 σιν α κα α α θα α α αρ τα ^{Πα} ^{Β8} και πας

 πι στως προ ο στρε ε ε χων ψυ χων σω τη ρι ι ι

 α αν λαμ βα α α α νει ^{Β8} ^{Δι} και σω ω ω μα α των

 θε ε ρα α α πει ει ει ει αν ^{Β8} ^{Πα} χρι στον δο ο ο

 ξα α α ζων ^{Β8} τον θαυ μα στω ω ω ως σε δο ξα σα

 ντα α ^{Β8}

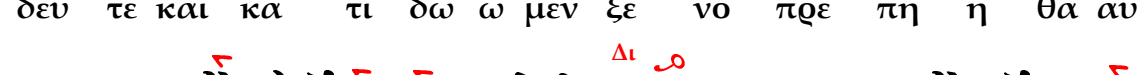
Δόξα.

Ἦχος ^{Πα} ϕ

^{Πα} ^Δ ευ τε των πι στων αι πα τρι ι αι ^{Β8} δευ τε

 Εν Αι γι νη η συν δρα α α α α μω ω ω μεν ^{Πα}

^{Κε} δευ τε και κα τι δω ω μεν ξε νο πρε πη η θα αυ

 μα α α σι ι ι ι α ^{Δι} ^{Β8} α η δε ξι α τ8 Υ υ

Πα
 ψι ι στᾶ α αρ τι ι ως ει ειρ γα α α α
 Κε
 α σα α α α το τον γαρ θε ο φρο να Νε
 κτα ρι ι ον ως ευ α γγε λι κω ως δι α α πρε ε
 Δι
 ε ψα α α α ντα α θα να τοις χα ρι σι δο ο
 Πα
 ξα α ζει ως α ψευ δω ω ως ε ε πη
 Κε
 γγει ει λα α α το ο ο θεν και τα σε πτα
 αυ τᾶ ο ο στε ε ε α πλη ρη ευ ω δι α ας α
 Δι
 νε ε ε ε δει ει ει ει ξε και πη γη ην ι ι
 Πα
 α α σε ε ων τοις ευ λα α βω ω ως προ ο
 Κε
 σι ὀ ὀ ὀ ὀ σιν εξ ων ο σμης ζω η ης εμ
 Πα
 φο ο ρᾶ ὀ ὀ με ε ε ε νοι Δα βι τι κω ως
 Κε
 βο η η σω ω ω μεν με γας ει Κυ ρι ι ε
 και της με γα λω συ υ νη ης σᾶ ὀ ὀ ουκ ε ε σται
 Δι
 πε ε ε ε ρας δι ης φι λαν θρω ω πε σω ω σον
 Πα
 τα ας ψυ χα ας η η μων

Ἦχος Πάϛ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε
και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος
την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω
ω ω ω ω ω ν

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐξαναστείλας ὡς ἀστήρ οὐρανόφωτος, καὶ αἴγλη τῶν σῶν θαυμάτων, φωταγωγῶν νοητῶς, τοὺς ἐσκοτισμένους ἐν τοῖς πάθεσιν· ὁ νοῦς ὁ θεόληπτος, ὁ φωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐμπλεως ὁ ἐν τῷ νόμῳ, μελετήσας ὡς γέγραπται, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν συνέσει Νεκτάριε· λύχνος ὁ παμφαέστατος, ὁ ἤδη τῷ βίῳ σου, τῆς εὐσεβείας τὸ φέγγος, ἀυγάζων Πάτερ τοῖς πέρασι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μῆ΄ 4)

Βίον πνευματικὸν διελθὼν, ἐν οὐρανίῳ Ἱεράρχα φρονήματι, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δοχεῖον ὥφθης σεπτόν, ταπεινοφροσύνη σεμνυνόμενος, καὶ τρόποις χρηστότητος, καὶ ἀπλάστοις σου ἤθεσι, τὴν τῆς ψυχῆς σου, ὑποφαίνων λαμπρότητα δι' ἧς γέγονεν,

ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς σου. Ὅθεν τὴν τῶν λειψάνων σου, σορὸν τὴν μυρίπνοον, περικυκλοῦντες βοῶμεν, ἐν κατανύξει Νεκτάριε· ἡμῖν σωτηρίαν, καὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, δίδου ἐκάστοτε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα΄ 9)

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, δεδοξασμένον σε ὁρῶσα Νεκτάριε, ἐν δόξῃ τῇ οὐρανίῳ, καὶ μεγαλύνει Χριστόν, τὸν θαυματουργόν σε ἀναδείξαντα· ἡ νῆσος Αἰγίνης δέ, ἐξαιρέτως φαιδρύνεται, ὡς κεκτημένη, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ὡς ἀκένωτον, θησαυρὸν ἁγιάσματος. Πλέον δὲ τούτων γάννυται, Μονή σου ἡ ἔνθεος, πρὸς σὲ αἰὶ ἀφορῶσα, καὶ ἐκβοῶσα σὺν δάκρυσι· Σὺ δόξα μου πέλεις, καὶ ἀντίληψις καὶ σκέπη, Πάτερ καὶ ἔφορος.

Δόξα. **Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.**

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Ε ε ε χει ει ει ει μεν η ς ρα
νι ι ος Ι ε ρσ σα α λημ την η γι α
σμε ε νηνψυ υ χη ην σσ συντοις των Α γι ω ων
πνευ μα σιν α οι δι με Νε κτα α α α ρι ι ι
ι ε ε ε χει ει ει δε και η νη η
σο ο ο ος Αι γι ι νης τα χα ρι
το ο βρυ υ τα σσ ς λει ψα α να πλσ το ον
θε ο ο ο σδο ο ο ο τον και ι α

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φρα στως

συλλαβου σα σα ρκι ^ν _{δλ} μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ι
 στ ^ν _{δλ} σων οι κε των πα ρα κλησεις δε χου πα να μω
 με ^ν _{δλ} η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται
 σματων ^ν _{δλ} νυντας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο με
 ε νη δυ σω ω πεισωθηναι παν τας η ^ν _{δλ} μα α α ας ^ν _{δλ}

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
 ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον·

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
ρον ^Δ τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα ^Δ α ρε τη ης φι
λον γνη σι ον ^π Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ^Δ ως
εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστ ^π α να βλυ ζει γαρ ι
α α σεις παν το δα πας ^Δ τοις ευ λα βως κραυ γα ζ ^π σι
δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι Χρι στω ^Δ δο ο ξα τω
σε ε θαυ μα στω σα ντι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γ ^π ντι δι
α σ ^π πα σιν ι α α μα α τα ^π

Δόξα. Ἔτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ♯ Δι - ς

Ο σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ραρχης σοφος ^ε δο
ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τ ^Δ ζω ης ^ε Νε
κτα ρι ε ο σι ε ^ε ο θεν τ ^Δ Πα ρα κλη τ ^ε δο ξα
σθεις τη δυ να μει ^Δ δαι μο νας α πε λαυ νεις και νο
σ ^ε ντας ι α σαι ^ε τ ^ε πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις

λει ψανοις σθ

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Tο απαίω νος ἀποκρυφον καὶ Ἀγγελοὺς ἀγνώ
στον μυστηρίον διὰ σου Θεοτοκε τοῖς ἐπι
γῆς πεφανερωταί Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκὸς μενός καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερῆμων
κατὰ δεξιὰς μενός δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρῶτον
πλαστον ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν

ων

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλάνθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *